

Gjengivelse af et Kunstværk, er væsentlig den Betragtning, at et saadant Forsøg vil vise sig unyttigt, da det i de allerfleste Tilfælde vil være umuligt at konstatere, at Eftergjørelsen er flettet til Salg, og i alt Fald umuligt at hindre, at Bestemmelsen omgaaes, derhos i mange Tilfælde hyerst vanskeligt at afgjøre, om Eftergjørelsen er væsentlig eller ikke, og ofte endog om den Kunstner, hvori den har fundet Sted, bør kaldes den samme eller ikke. Medens saaledes et Forsøg paa ad Lovgivningsveien at slaffe Kunstneren den omhandlede Beskyttelse kun vilde friste til unyttige Processer, antager man, at Kunstneren i Fremtiden, som i Fortiden, vil finde sit Værn, forsaavidt han har Krav derpaa, i den blandt Kunstnerne herskende Anskuelse om det Usømmelige i en lukrativ Tillegnelse af Andres Væer og i Publikums Utilbøjelighed til at henvende sig om Kopier af Kunstværker til Andre end Kunstneren selv.

Foruden denne Forandring i Udbastet — hvilken selvfølgelig medfører en Forandring i Paragrafstellene i det Hele og i Paragrafstellene i §§ 3 og 4 — skal Udvalget endvidere foreslaae at lade den Fotografier i § 3, 2det Stykke, tillagte Beskyttelse udgaae. Udvalget erkjender vel, at der i enkelte Tilfælde paa Tilveiebringelsen af Stoffet for et fotografisk Arbejde kan være anvendt megen Flid, og at Forfatterdigeren vel kunde have Krav paa at erholde sikret Udbyttet deraf, men foruden at man har antaget, at der heller ikke vilde savnes Afgang til i saadanne sjældne Tilfælde at

opnaae en Beskyttelse ad Bevillingsveien, maa man i alt Fald holde for, at en Bestemmelse af denne Art ikke hører hjemme i en Lov, der alene har Kunstarbejder til Gjenstand.

Endelig skal Udvalget tillade sig at foreslaae en Redactionsforandring i § 7, for at forebygge den Misforstaaelse, til hvilken Paragrafen i den foreliggende Skikkelse let kunde give Anledning, at den ved en Eftergjørelse Forvrettede foruden fuldstændig Erstatning skulde kunne fordrø Ublevering af Former, Plader etc.

Som Følge heraf foreslaae Udvalget:

- 1) § 1 udgaaer, hvorefter Paragrafstellene forandres.
- 2) I § 3, 1ste Linie, forandres „§ 2“ til „§ 1“.
- 3) § 3 2det Stykke udgaaer.
- 4) I § 4, 1ste Linie, forandres „§ 2“ til „§ 1“.
- 5) I § 7, Linie 9 og 10, istedetfor Ordene „til Fordeel for den Forvrettede“ sættes „og tilintetgjøres, medmindre den Forvrettede forlanger sig dem ubleverede, i hvilket Tilfælde Afdrag derfor gjøres i den ham tilkommende Erstatning“.

N. Hansen.

Klein,
Formand.

Müllén.

C. Nimestad,
Drøffører.

Rosen.